

Az én édesanyám

Édesanyámnak

Mikor kicsi baba voltam, mindig dajkáltál, engem soha magadtól el nem hagytál. Mikor oviba mentem, mindig sítottál, mint Szűz Mária kis Jézust, úgy óvtál. Iskolába jártam már, mindig tanítottál, ha dolgozatom rossz lett, te vigasztaltál. A hibáimból mind picit okítottál, mint egy tudós professzor, nekem oly bölcs voltál. Mikor majd felnőtté válok, tőled kérek tanácsot, hogy hányszor, arra most nem adok számot. Kérlek, vigyázz majd fiaimra, kisunokáidra, – ez az, mit én benned szeretek, Édesanya.

BODNÁR DÁNIEL (10), a 6–10 éves kategória nyertese (Ózd)

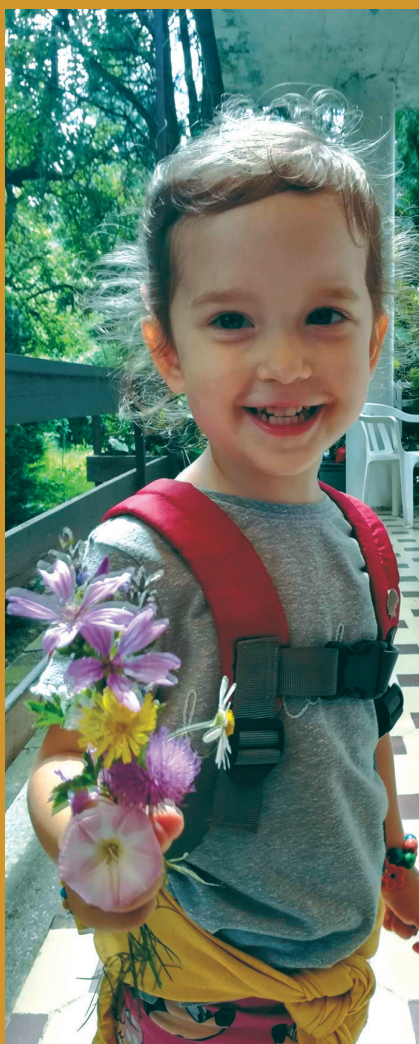
Édesanyám

Az anyukám egy nagyon nagy kincs, a világon még egy ilyen nincs. Ő életet adott nekem, energiámat az ő szeretetéből nyerem. A szeretet nálunk az első, a törvények közt a legfelső. Mindig felnézek rá, bárhol is legyen. Ha nincs mellettem, én örökre elveszem. Ittléte meleget ad, tőlem gyermeki szeretetet kap. Ha elbukom, ő segít, ha szomorú vagyok, mindig felvidít. Ha elrontok valamit, a hibákat kijavítani is segít, de ha rosszat cselekszem, nem dicsérget kedvesen. Lehozom a holdat, napot, csillagot, csak az ő kedvében járhassak most. Ha egyszer majd felnövök én is, tudni fogom, mi az anyai hit. Ezért bátran kijelentem, hogy az anya a legfontosabb bármely gyermek életében.

SULOMÁN HANNA (13), Nyíregyháza

A Miskolci Egyházmegye Missziós Irodája vers- és novellairó pályázatot hirdetett

„Az én Édesanyám;
a Földi és Égi édesanya szerepe az életemben”
címmel iskolások és gimnazisták részére. Anyák napja alkalmából a díjazottak munkáiból válogattunk.

Isten
éltesse
az
édesanyákat!

Édesanyám

Gyémánt szíve beragyogja a sötét éjszakát, lelke tündöklő palota, hallgasd meg szép szavát. Szívem megszakad, lelkem meghasad, fekete szél viszi haját, mikor sötét felhők takarják el kedves mosolyát. Nem áll meg soha, kezem mindig fogja, utamat örökké szeretettel beragyogja. Lassú táncot jár a szél, az évek viszont haladnak, édesanyám, szeretetem húrjai édes verset szavalnak.

KOVÁCS LILLA (12), a 11–14 éves kategória nyertese (Edelény)

Földi és égi édesanyám

Mikor megszülettem, csak néztem, ki ez a néni, – az én édesanyám, köszönöm ezt néki. Nemcsak a földi jó anyámnak, hanem az égben lakó Szűz Máriának, és az ő szent fiának. A földi édesanyám nevelget most engem, s tőle ragyog a kedvem. Ő tanított méltó imádságra. Reggel, este fohászok, naponta én imádkozom. Imádkozom Szűz Anyánkhoz, meg hát az ő szent fiához. A misszió is hivatás, – te adtad ezt nekem; ezért szívemből akarlak, s az életem árán sem adlak. Imádkozom magamért, az egyházért s a szentekért, betegekért, éhezőkért, s végül az emberekért. Könyörülj az éhezőn, szomjazón és kérkedőn. Segítsél meg mindenkit, jó, vagy rossz, azt ne tekintsd! Szűz Anyám, most figyelj rám! Köszönöm az anyukám. Vigyázz rá most, kérlek én, s a bűneit ne tekintsd!

ZSIGMOND GÁBOR (13), Encs